

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului declarat de Luchian Ion prin intermediul avocatului Coșneanu Svetlana.

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată Luchian Ion către Inspectoratul de Poliție Telenești, cu privire la anularea actului administrativ și a răspunsului, restituirea armei și permisul de port armă, și obligarea recunoașterii dreptul său de deținere, port şi folosire a armei,

împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul central, din 03 iunie 2026,

Dosarul nr.3r-55/26

PIGD nr. 2-26046883-03-3r-24062026

Prima instanță: judecătoria Orhei, sediul central (judecător Alina Balan)

21 septembrie 2026, mun.Bălți

Textul corespunde originalului

Examinând, fără participarea părților, recursului declarat de Luchian Ion prin intermediul avocatului Coșneanu Svetlana, împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul central, din 03 iunie 2026, emisă în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată Luchian Ion către Inspectoratul de Poliție Telenești, cu privire la anularea actului administrativ și a răspunsului, restituirea armei și permisul de port armă, și obligarea recunoașterii dreptul său de deținere, port şi folosire a armei,

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Elena Grumeza*, Preşedinte,*
Natalia Costaș,
Ivan Parii, *judecători*

A constatat următoarele:

ÎN FAPT

La 14 aprilie 2026, Luchian Ion prin intermediul avocatului Svetlana Coșneanu, s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Inspectoratul de Poliție Telenești, solicitând anularea deciziei nr.202635004747 din 20.02.2026 și anularea răspunsului nr.34/35-1469 din 20.03.2026, restituirea armei și permisul de port armă, precum și obligarea recunoașterii dreptului de deținere, port şi folosire a armei, în temeiul art.111 alin.(3) Cod Penal.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, prin decizia Șefului Inspectoratului de Poliție Teleneşti nr.202635004747 din data 20.02.2026 i-a fost revocat dreptul său de deținere, port şi folosire a armei cu retragere şi anularea permisului. Ca urmare a acestui act individual nefavorabil, i-a fost ridicat arma cu țeavă lisă de model „MP-27M" calibru 12x70 mm, nr.122712005 şi retras permisul de port armă nr.A80007304 eliberat la data de 30.09.2015.

Sub acest aspect reclamantul a subliniat că, în toate drepturile civile şi politice de care fusese lipsită în cazul său, antecedentele penale au fost stinse, iar prin efectul legii nu mai pot fi invocate ca temei pentru restrângerea dreptului de deținere, port şi folosire a armei. Decizia Inspectoratului de Poliție Teleneşti nr.202635004747 din 20.02.2026 ignoră această dispoziție legală şi menține o incapacitate care, potrivit Codului Penal, nu mai există. Astfel, actul administrativ contestat consideră că contravine direct prevederilor art.111 alin.(3) Cod penal, fiind ilegal şi lipsit de fundament juridic.

A mai indicat că, prin răspunsul ulterior al Inspectoratului de Poliție Telenești, expediat prin scrisoarea nr.34/35-1469 din 20.03.2026, nu a fost analizat acest argument

esențial, ceea ce demonstrează lipsa unei examinări reale şi motivarea formală a autorității.

Solicită reclamantul anularea deciziei nr.202635004747 din 20.02.2026, anularea răspunsului nr.34/35-1469 din 20.03.2026, cu dispunerea restituirii armei și permisul de port armă și obligarea Inspectoratului de Poliție Telenești să recunoască dreptul său de deținere, port şi folosire a armei, în temeiul art.111 alin.(3) Cod Penal.

Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul central, din 03 iunie 2026, s-a declarat inadmisibilă acțiunea inițiată la cererea de chemare în judecată înaintată de Luchian Ion către Inspectoratul de Poliție Telenești, cu privire la anularea actului administrativ și a răspunsului, restituirea armei și permisul de port armă, și obligarea recunoașterii dreptul său de deținere, port şi folosire a armei.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 15 iunie 2026, prin intermediul poștei electronice a instanței de fond (f.d.56), Luchian Ion prin intermediul avocatului Coșneanu Svetlana, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii Judecătoriei Orhei, sediul central, din 03 iunie 2026, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art.242 Codul administrativ, *recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.*

Instanța de recurs constată că, încheierea supusă recursului a fost emisă la 03.06.2026 (f.d.50) și expediată părților la aceeași dată – 03.06.2026 prin intermediul poștei electronice și poștei terestre (f.d.100), care a fost recepționată de Luchian Ion la data de 09.06.2026, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la dosar (f.d.55), iar la 15.06.2026, prin intermediul poștei electronice a instanței de fond (f.d.56), avocatul Coșneanu Svetlana în interesele lui Ion Luchian a contestat-o cu recurs (f.d.57). Prin urmare, Colegiul Civil conchide că recursul este declarat în termenul stabilit de lege.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, avocatul Coșneanu Svetlana în interesele recurentului Luchian Ion și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de fond, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării; totodată reiterând argumentele cererii de chemare în judecată.

Comunicarea actelor:

La 29 iunie 2026, Colegiul civil a notificat intimatul despre depunerea recursului, oferindu-i un termen până la 24.04.2026, pentru prezentarea referinței și probelor suplimentare (f.d.66).

Intimatul Inspectoratul de Poliție Telenești, nu a beneficiat de drepturile sale procedurale și nu a depus referință pe marginea cererii de recurs.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord ajunge la concluzia de a admite cererea de recurs, de a anula încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central, din 03 iunie 2026, din considerentele ce succed.

Conform art.241 Codul administrativ, *încheierile primei instanţe şi ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*.

În conformitate cu art.243 alin.(1) lit.c) Cod administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: c) anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere*.

Articolul 243 aliniatele (2)-(3) din Codul administrativ, prevede că, *(2) instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. (3) Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris*.

Prevederile art.219 alin.(1) – (4) Cod administrativ, statuează că, *instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate*.

În conformitate cu art.194 Cod administrativ, *(1) în procedura în prima instanță, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt şi de drept. (2) În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile şi deciziile contestate se examinează din*

oficiu în privința existenței greșelilor procedurale şi aplicării corecte a dreptului material.

Din actele cauzei s-a stabilit că, prin sentința judecătoriei Telenești din 08 iulie 2010, Luchian Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 al.(2) lit.f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, (f.d.41).

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Bălți, din 15 decembrie 2010, s-a admis apelul apărării, s-a casat parțial sentința instanței de fond, și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță după cum urmează: Luchian Ion se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 al.(2) lit.f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 5 ani. În baza art.90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii pe un termen de probă de trei ani, (f.d.42 verso).

Iar, prin încheierea judecătoriei Glodeni, din 18 mai 2013, s-a anulat condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei penale, stabilite condamnatului Luchian Ion Serghei prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2010, care i-a rămas nestinsă și s-a stins antecedentele penale.

Prin decizia Șefului Inspectoratului de Poliție Telenești nr.202635004747 din 20.02.2026, lui Ion Luchian i-a fost revocat dreptul de deținere, port și folosire a armei cu retragere și anulare a permisului.

Potrivit cererii de chemare în judecată reclamantul invocă faptul că, la 05.03.2026, s-a adresat cu cerere prealabilă către IP Telenești, prin care a solicitat anularea deciziei nr.202635004747 din 20.02.2026 prin care i s-a revocat dreptul de deținere, port și folosire a armei cu retragere și anulare a permisului, (f.d.21). Însă, prin răspunsul autorității publice pârâte expediat prin scrisoarea nr.34/35-1469 din 20.03.2026, aceasta nu a analizat argumentele esențiale, ceea ce demonstrează lipsa unei examinări reale și motivarea formală a autorității, (f.d.29).

Reieșind din aceste împrejurări, la data de 14.04.2026, Luchian Ion s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ Inspectoratul de Poliție Telenești, solicitând anularea deciziei nr.202635004747 din 20.02.2026 și anularea răspunsului nr.34/35-1469 din 20.03.2026, restituirea armei și permisul de port armă, precum și obligarea recunoașterii dreptului de deținere, port şi folosire a armei, în temeiul art.111 alin.(3) Cod Penal, (f.d.6).

Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul central, din 03 iunie 2026, în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ, s-a declarat inadmisibilă acțiunea inițiată la cererea de chemare în judecată înaintată de Luchian Ion către Inspectoratul de Poliție Telenești, cu privire la anularea actului administrativ și a răspunsului, restituirea armei și permisul de port armă, și obligarea recunoașterii dreptul său de deținere, port şi folosire a armei, (f.d.3).

În condițiile cauzei, Completul judiciar apreciază ca fiind neîntemeiate concluziile și încheierea instanței de fond din 03 iunie 2026, din următoarele considerente.

Conform art.1 Cod administrativ, *(1) legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la*

înfăptuirea activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi şi în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative şi care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sânt emise în temeiul legii şi nu contravin ei.

În conformitate cu art.5 Cod administrativ, *activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*.

Potrivit art.10 alin. (1) Cod administrativ, *actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*.

Prevederile art.11 alin.(1) Cod administrativ statuează că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Iar, art.17 Cod administrativ prevede că, *drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*.

Prescripția art.18 Cod administrativ reglementează că, *interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor şi a libertăților persoanelor, precum şi obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală şi în bune condiții*.

Or, art.20 Cod administrativ relevă că, *dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*.

Conform art.21 alin. (1) Cod administrativ, *autoritățile publice şi instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea şi alte acte normative*.

Potrivi art.39 Cod administrativ, *(1) controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*.

În conformitate cu art.189 alin.(1) Cod administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ*.

Articolul 206 alin.(1) lit.a) Cod administrativ prevede că, *o acțiune în contencios*

administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Prescripția art.207 alin.(1) Cod administrativ învederează că, *instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*.

Aderent alin.(2) lit.e) al aceluiași articol prevede că, *acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17*.

În această ordine de idei, Completul judiciar specializat va reține că la caz, judecătorul fondului, și-a motivat soluția de inadmisibilitate pe faptul că, *prin activitatea administrativă desfășurată de către pârât nu s-a constat încălcarea unui drept al reclamantului în sensul art.17 Cod administrativ, or, pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată privind anularea deciziei nr.202635004747 din 20.02.2026 și anularea răspunsului nr.34/35-1469 din 20.03.2026, restituirea armei și permisul de port armă și obligarea Inspectoratului de Poliție Telenești să recunoască dreptul său de deținere, port și folosire a armei, în temeiul art.111 alin.(3) Cod Penal, ține de aplicarea prevederilor Codului de procedură penală, Codului Contravențional, Codului Penal și nicidecum de prevederile Codului administrativ* – concluzie desconsiderată vehement din următoarele motive:

Astfel, la caz, obiect al acțiunii în contestare formulată de reclamant îl constituie următoarele acte: decizia IP Telenești nr.202635004747 din 20.02.2026, cât și anularea răspunsului nr.34/35-1469 din 20.03.2026 emis de autoritatea publică pârâtă la cererea prealabilă cu privire la anularea acestui act și obligarea recunoașterii dreptul de deținere, port şi folosire a armei.

Reglementările legale privind regimul armelor şi al munițiilor cu destinație civilă sunt expuse în Legea nr.130 din 08.06.2012 (în vigoare 26.10.2013 Monitorul Oficial nr.222-227 art.721 din 26.10.2012) – adică sunt reglementate de norme de drept public.

Astfel, art.7 din Legea precitată stabilește condițiile de acordare a permisului de procurare a armelor letale şi neletale supuse autorizării şi, după caz, a permisului de armă.

Deci, alin.(1) prevede că, *permisul de procurare a armelor letale şi neletale supuse autorizării şi, după caz, permisul de armă se acordă persoanelor prevăzute la art.8 alin.(1) dacă nu se află în una din situațiile specificate la alin.(2) din prezentul articol şi întrunesc cumulativ următoarele condiții: a) au împlinit vârsta de 21 de ani; a[1]) domiciliază de cel puțin 5 ani consecutivi pe teritoriul Republicii Moldova; b) au absolvit un curs de instruire teoretică şi practică de mânuire a armei de foc, organizat de o persoană juridică acreditată în domeniu, în condițiile legii, cu excepția personalului atestat sau în rezervă din cadrul autorităților administrației publice care au competențe în domeniul apărării naționale, securității statului şi al ordinii publice, precum şi din cadrul Centrului Național Anticorupție, al Procuraturii şi al Administrației Naționale a Penitenciarelor; c) depun, sub semnătură, o declarație pe propria răspundere prin care confirmă că dispun de condițiile necesare pentru asigurarea securității şi a integrității*

armelor şi a muniţiilor, inclusiv de seif metalic fixat de podea sau de perete, precum şi că nu se află în niciuna dintre situaţiile prevăzute la alin.(2); d) sânt apte din punct de vedere psihologic şi medical pentru a deţine şi a folosi arme şi muniţii; e) au calitatea impusă de lege, atestată prin documente prevăzute în normele de aplicare a prezentei legi, în funcţie de destinaţia armelor.

Subsecvent alin.(2) al aceluiași articol prevede că, *permisele prevăzute la alin.(1) nu se acordă persoanelor care se află în una din următoarele situaţii: a) sânt învinuite sau inculpate în cauze penale, potrivit legislaţiei în vigoare; b) au antecedente penale; c) le-a fost anulat, în ultimii 5 ani, dreptul de procurare, de deţinere sau, după caz, de port şi de folosire a armelor letale sau neletale ori au fost sancţionaţi contravenţional, în ultimii 5 ani, pentru deţinerea ilegală de arme şi/sau de muniţii, cu excepţia situaţiilor în care măsura de anulare s-a dispus în urma aplicării prevederilor art.18 alin.(1) lit.c) şi d); d) au pierdut sau li s-au sustras, în ultimii 5 ani, în împrejurări imputabile lor, armele letale sau neletale supuse autorizării; e) au fost condamnate prin hotărâre judecătorească irevocabilă pentru infracţiuni comise cu intenţie cu folosirea armelor sau a muniţiilor, a substanţelor şi materialelor explozive sau toxice, precum şi a substanţelor stupefiante, psihotrope şi a precursorilor, dar şi pentru purtarea, păstrarea, procurarea, producerea, fabricarea, transportarea sau comercializarea ilegală a acestora; f) au fost condamnate prin hotărâre judecătorească irevocabilă la pedeapsă de privaţiune de libertate pentru infracţiuni grave, deosebit de grave şi excepţional de grave; g) prezintă pericol pentru ordinea publică, viaţa şi integritatea corporală a persoanelor, potrivit datelor şi informaţiilor deţinute de organele de poliţie sau de alte autorităţi ale administraţiei publice cu competenţe în domeniul apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii şi securităţii publice; h) în privinţa cărora au fost aplicate ordinul de restricţie de urgenţă sau ordonanţa de protecţie; i) au domiciliul în unităţile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului, cu excepţia localităţilor Cocieri, Coşniţa, Doroţcaia, Molovata Nouă, Pîrîta şi Pohrebea din raionul Dubăsari, în municipiul Bender ori în localităţile Gîsca, Chiţcani, Zahorna, Mereneşti şi Cremenciug din raionul Căuşeni*.

Alin.(2^1) notează că, *persoanelor care deţin în posesie arme letale şi neletale supuse autorizării şi se află în una din situaţiile prevăzute la alin.(2) li se retrage şi se anulează permisul de armă, inclusiv cel provizoriu, şi, după caz, permisul de procurare a armelor.*

Iar, alin.(4) – (5) din articolul menționat reliefează că, *(4) dacă autoritatea competentă în soluționarea cererii constată că nu sânt îndeplinite condițiile prevăzute la alin.(1) sau că solicitantul se află în una din situațiile specificate la alin.(2), acestuia i se refuză eliberarea permisului de procurare a armei şi i se comunică în scris, în termenul stipulat la alin.(3), decizia luată; (5) Deciziile emise în condițiile alin.(4) pot fi contestate conform Codului administrativ*.

Astfel, din normele învederate supra rezultă cert că, actele juridice contestate de reclamant sunt supuse regimului de control judiciar în proceduri de contencios administrativ.

În astfel de circumstanțe, Completul judiciar apreciază ca fiind absolut neîntemeiată concluzia instanței de fond precum că actele contestate în speță și pretențiile

formulate în acțiune, țin de aplicarea prevederilor Codului de procedură penală, Codului contravențional și Codului penal.

În această ordine de idei, Completul specializat deduce că prima instanță greșit a concluzionat că pretențiile formulate de Luchian Ion nu pot fi contestate prin prisma normelor Codului administrativ. Or, Legea care reglementează raportul juridic litigios – nr.130 instituie expres că deciziile emise în condițiile alin.(4) pot fi contestate conform Codului administrativ.

Or, instituția inadmisibilității constituie o excepție de la principiul controlului judecătoresc al activității administrative consacrat de art.39 Cod administrativ. Astfel, pe cale de consecință motivele de inadmisibilitate trebuie interpretate restrictiv, iar orice dubiu privind existența unui drept vătămat trebuie soluționat în favoarea accesului la examinarea în fond, excluderea controlului jurisdicțional trebuie să rezulte clar și neechivoc din lege. În lipsa unei excluderi exprese, regula este accesul la instanță și examinarea fondului litigiului. Această concluzie derivă inclusiv din principiile statului de drept consacrate de art.1 alin.(3) din Constituție și din garanțiile controlului judecătoresc efectiv asupra activității administrative.

Completul judiciar specializat va accentua faptul că la caz raportul juridic litigios întrunește toate elementele unui litigiu de contencios administrativ: actele contestate emise de o autoritate publică; măsura contestată a fost dispusă în regim de putere publică; măsura își are izvorul într-o lege administrativă specială; efectele produse vizează drepturile unei persoane particulare – reclamantul în prezenta acțiune. În consecință, simplul fapt că măsura de revocare a dreptului de deținere, port și folosire a armei cu retragere și anulare a permisului a fost materializată printr-o decizie a Inspectoratului de Poliție Telenești nu transformă automat raportul juridic în unul de natură procesual-penală.

Caracterul juridic al actului se stabilește după: temeiul legal; scopul urmărit; efectele juridice produse. În speță, măsura urmărea aplicarea Legii privind regimul armelor și munițiilor cu destinație civilă nr.130/2012 și nu realizarea atribuțiilor de urmărire penală.

Completul judiciar reține și faptul că pentru întrunirea condiției prevăzute de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ nu este necesară demonstrarea definitivă a încălcării dreptului invocat, fiind suficientă afirmarea plauzibilă a unei vătămări produse prin activitatea administrativă contestată. Or, reclamantul invocă afectarea dreptului său de proprietate asupra armei, a dreptului de posesie și folosință asupra bunului, precum și refuzul autorității publice de a dispune restituirea acestuia. Existența sau inexistența unei asemenea încălcări constituie o chestiune de fond care urmează a fi examinată în cadrul judecării acțiunii și nu poate fundamenta declararea inadmisibilității acesteia. O concluzie contrară ar echivala cu anticiparea soluției asupra fondului litigiului și ar aduce atingere dreptului reclamantului de acces efectiv la o instanță, garantat de art.6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art.39 din Codul administrativ.

La aspectul dat este imperioasă jurisprudența CtEDO în cauza Hiro Balani c.Spaniei, unde Înalta Curte a notat că în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special şi explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care

a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a articolului 6 §1 din CEDO.

Astfel, prin declararea inadmisibilității acțiunii depuse de Luchian Ion apare riscul atingerii dreptului acestuia la un proces echitabil, consfințit în articolul 6 § 1 din Convenție. Or, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a-l utiliza în formele şi în modalitățile prevăzute de lege.

Din considerentele menționate, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Nord concluzionează a admite recursul declarat de Luchian Ion şi de a anula încheierea judecătoriei Orhei, sediul central, din 03 iunie 2026, cu restituirea cauzei spre judecare în fond în judecătoria Orhei, în același complet de judecată.

Conducându-se de prevederile art.243 alin.(1) lit.c) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

DECIDE

Se anulează încheierea judecătoriei Orhei, sediul central, din 03 iunie 2026, prin care s-a declarat inadmisibilă spre examinare, în ordinea contenciosului administrativ, cererea de chemare în judecată înaintată de Luchian Ion către Inspectoratul de Poliție Telenești, cu privire la anularea actului administrativ și a răspunsului, restituirea armei și permisul de port armă, și obligarea recunoașterii dreptul său de deținere, port şi folosire a armei, cu adoptarea unei noi decizii de remitere a cauzei spre judecare în instanța de fond, în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii: **Ivan Parii**

Natalia Costaș